

oplysninger om forsikringsselskabets navn og adresse, nummeret på forsikringspolice samt navn og adresse på forsikringsselskabets skadebehandlingsrepræsentant i skadelidtes bopælsstat. Hvis køretøjet er undtaget fra forsikringspligt, skal informationskontoret oplyse navnet på den myndighed mv., der dækker skader forvoldt af køretøjet.

Hvis skadelidte har en berettiget interesse heri, skal informationskontoret endvidere oplyse om ejerens, den sædvanlige førers eller den registrerede indehavers navn og adresse, f.eks. hvis der kun kan fås erstatning fra disse personer pga. manglende forsikring, eller fordi skaden overstiger forsikringssummen.

Behandlingen af personoplysninger, f.eks. om køretøjers ejer eller bruger, skal ske i overensstemmelse med nationale regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (artikel 5, stk. 5).

3. Gældende ret

3.1. Færdselslovens regler om erstatning og forsikring

Reglerne om erstatning og forsikring for motordrevne køretøjer findes i færdselslovens kapitel 16.

Der er objektivt ansvar for skader, der forvoldes ved færdselsuheld mv. Ansvar for andre skader skal bedømmes efter dansk rets almindelige erstatningsregler, det vil som udgangspunkt sige culpereglen, hvorefter der er erstatningsansvar for skader, der er forvoldt forsætligt eller uagtsomt.

Der er pligt til at tegne ansvarsforsikring, der dækker erstatningsansvaret for skader forvoldt af motordrevne køretøjer. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte, dvs. at den skadelidte kan rette sit krav direkte mod forsikringsselskabet uden først at gøre kravet gældende mod skadevolderen.

Køretøjer, der tilhører staten eller en (amts)kommune, er undtaget fra forsikringspligten. I givet fald hæfter staten eller den pågældende (amts)kommune for erstatningen i samme omfang som et forsikringsselskab.

3.2. Skader forvoldt i udlandet

En dansker, der kommer til skade ved et færdselsuheld i udlandet, må i første omgang rette sit erstatningskrav mod skadevolderen og/eller dennes forsikringsselskab, som begge oftest vil befinde sig i udlandet. Tilsvarende vil en udlænding, der kommer til ska-

de ved et færdselsuheld her i landet, typisk skulle rette sit krav mod et dansk forsikringsselskab.

Spørgsmålet om, hvor en eventuel retssag mod skadevolderen og/eller forsikringsselskabet kan anlægges, reguleres i Danmark af retsplejeloven og Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (Domskonventionen). Konventionen erstattes pr. 1. marts 2002 af Domsforordningen, som imidlertid ikke vil gælde i Danmark som følge af artikel 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten. Domskonventionen vil også efter 1. marts 2002 gælde mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater.

Hverken efter retsplejeloven eller Domskonventionen har skadelidte en almindelig adgang til at anlægge sagen i sit hjemland. Sagen må i stedet som udgangspunkt anlægges, hvor sagsøgte (skadevolderen eller forsikringsselskabet) har bopæl eller hjemsted, eller hvor skadetilføjelsen er foregået.

Spørgsmålet om, hvilket lands lov der skal anvendes ved afgørelsen af erstatningssagen, afgøres efter reglerne om international privatret. Efter dansk international privatret vil sagen som udgangspunkt skulle afgøres efter loven i det land, hvor skaden er sket.

3.3. Grønkortordningen

Det grønne kort er et internationalt forsikringsbevis, der udfærdiges af et nationalt forsikringsselskab.

Grønkortordningen blev oprettet ved en henstilling i 1949 fra en arbejdsgruppe under transportkomitéen i FN's Økonomiske Europakommission. Ordningen har været i kraft siden 1954 og har til formål at understøtte og forenkle den mellemstatslige motorkøretøjs trafik. De deltagende lande har gennem grønkortordningen indgået aftale om gensidig anerkendelse af motorkøretøjsforsikringer.

På nuværende tidspunkt er samtlige EU-lande og følgende andre lande medlemmer af grønkortordningen: Albanien, Andorra, Bosnien-Herzegovina, Bulgarien, Cypern, Estland, F.Y.R.O.M (Makedonien), Iran, Island, Israel, Jugoslavien, Kroatien, Letland, Malta, Marokko, Moldavien, Norge, Polen, Rumænien, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Tunesien, Tyrkiet, Ukraine og Ungarn.

Udgangspunktet for grønkortordningen er, at et køretøj fra et land, der er tilsluttet ordningen, skal kunne færdes i trafikken i et andet land, uden at der skal tegnes en særskilt forsikring, der dækker skader i dette land.

Grønkortordningen omfatter skader, der forvoldes af et køretøj, der er hjemmehørende i et andet land end